

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6217/2025
26.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Ђурђевић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3241/24 од 26.12.2024. године, у седници одржаној 26.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3241/24 од 26.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3241/24 од 26.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 120/2024 од 10.09.2024. године, обавезана је тужена да тужилци на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због смрти блиског лица исплати износ од 1.500.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 10.09.2024. године до исплате, и да јој на име трошкова парничног поступка исплати 189.100,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3241/24 од 26.12.2024. године, ставом првим изреке, жалба тужене је одбијена и пресуда Основног суда у Зрењанину П 120/2024 од 10.09.2024. године потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда

потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој парници правноснажном пресудом је одлучено о тужбеном захтеву за накнаду нематеријалне штете због смрти блиског лица, у чињеничноправној ситуацији да је тужљина ћерка као случајни учесник лишена живота ...2016. године, када је треће лице (оглашено кривим за кривично дело тешког убиства из члана 114. став 1. тачка 11. Кривичног законика и два кривична дела недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. и 4. у вези ставова 1. и 2. Кривичног законика, правоснажном пресудом Вишег суда у Зрењанину К-85/16 од 01.03.2017. године), у летњој башти угоститељског објекта у месту Житиште испалио више хитаца из аутоматске пушке, током традиционалне манифестације „Пиле Фест“ као организованог јавног окупљања већег броја људи на отвореном простору и на јавном месту, за које постоји посебна одговорност државе за штету насталу приликом овакве манифестације на основу члана 180. Закона о облигационим односима, члана 11. Закона о министарствима (о делокругу послова Министарства унутрашњих послова) и члана 30. став 2. и 3. Закона о полицији, јер су за то надлежни органи тужене по наведеним прописима, били дужни да обезбеде одређени степен безбедности учесника овакве манифестације, због чега је тужбени захтев усвојен. О приговору застарелости потраживања, одлучено је правилном применом члана 377. ЗОО.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да су нижестепени судови одлуку о тужбеном захтеву донели уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 31.01.2024. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је 1.500.000 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић